

единъ съзиданъ гробъ съ различни старини. Въ срѣдата на гробътъ е стоялъ единъ пръстенъ ибрикъ съ пепелта на мъртвецътъ, до него пакъ една пръстена паничка съ скелетъ на една птичка, едно стъклено шишенце около, 10—15 желѣзни раждясали пирони, около 20 стъклени бисерни зрънца. 3 челѣшки зжба, една обица, два пръстена и една испъкнала бронзова главичка. Споредъ тѣзи намирання, можемъ да заключимъ, че гробътъ е принадлежалъ на една тракийска жена, тѣлото ѝ че било изгорено (запазили се само три зжба) и пепелта ѝ е турена въ ибрикътъ (урната). Въ гробътъ турени обрядни съдове като: стъклено шишенце съ панички заедно съ жертвата на мъртвецътъ. Най-сетѣ и украшенията на мъртвецътъ останали въ гробътъ (бисерни зрънца, пръстени и пр.) Близо до тѣзи могили се е намирала една мряморна плочка съ образъ на единъ конникъ. Плочката е 12 $\frac{1}{2}$ см. дълга и 15 см. висока съ дебелина 2 см. Подобенъ образъ се намира на единъ голѣмъ камъкъ, който за сега се намира въ дворътъ на сливенската гимназия. Такива камъни се намиратъ начесто въ цѣла Тракия. Споредъ мнѣнието на французскиятъ ученъ *Dumont*, тѣзи „конници“ прѣдставляватъ „или една баснословна личностъ, или почесто единъ мъртвецъ, който билъ произведенъ на герой“. Споредъ нашитѣ обаче изслѣдвания, тѣзи образи сж тракийски памятници и прѣдставляватъ богъ Аполло. Много отъ тѣзи идолопоклоннически образи се намиратъ за днесъ въ християнскитѣ черкви като ги мислятъ за Св. Георги. Тѣй напр. въ черквата Св. Георги въ г. Ямболъ има единъ такъвъ камъкъ съ конникъ, зазиденъ въ стѣната до иконостасътъ. Подобни случаи има въ мѣнастирьтъ Св. Георги до Анхиоло и пр.

Къмъ любозитни заключения дойдохме слѣдъ като